

indtægter over Bord paa den ene Side og anbefale større Statsudgifter paa den anden Side.

Nu har imidlertid det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) søgt at rokke ved mine Tal. Han gjorde det, om jeg saa maa sige, Tal for Tal — ja, det vil sige, der var dog nogle af mine Tal, som han lod staa. Han sagde, at jeg næsten havde Ret — det vil formodentlig sige, at jeg havde Ret, med Hensyn til Takstforhøjelserne for Jernbanerne og for Postvæsenet. Derimod sagde han med Hensyn til Kompensationslovene paa spirituøse Drikke, at der havde jeg ikke været ganske nøjagtig, thi der var i Virkeligheden ikke sket andet, end at man havde været villig til ad anden Vej at være med til en Kompensation for et Beløb af den Størrelse, som maatte findes fornøden, og man havde opfordret den højtærede Finansminister til at stille et saadant Forslag. Det lyder jo herligt. Det lyder jo ganske, som om man i Grunden vilde bevilge det samme Beløb, men kun vilde bevilge det paa en anden Maade. Det lyder herligt, siger jeg, men det er bare forkert. Nej, det, man tilbød, var ikke at være med til en Kompensation for et Beløb af den Størrelse, som maatte findes fornødent. Nej, den motiverede Dagsorden, man stillede, lød paa, at man vilde være med til at give nogen Kompensation, hvis det skulde vise sig fornødent, og det almindelige Synspunkt var jo stadig det, som hævdedes fra de Herrer's Side, at det ikke var fornødent. Dernæst var der den anden Ejendommelighed, at man kun stillede een Ting i Udsigt, og det var en Vinskat. Men ærede Medlemmer kunne ikke nu bagefter komme og fortælle, at det var i Grunden det, de vilde have gennemført, thi den Vej var lige saa lidt farbar for det radikale Parti, hvis det var kommet til Magten, som den var for det daværende Regeringsparti, fordi Frankrig overhovedet havde lukket for den. At man den Gang talte om en Vinskat i sin Ukyndighed, i sin Mangel paa Kendskab til internationale Forhold, lad det være, som det være vil. Men at man drister sig til at sige, at man vilde have lavet en Vinskat, skønt man ved, at det vilde være umuligt for det laansøgende Danmark at komme den Vej, forekommer mig at være utroligt.

Dernæst anfægtes man ogsaa af Talen om de $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr.'s Nedgang, som af det ærede Medlem fra Sakskebøbing (Rørdam) blev foreslaaet paa det ærede radikale Partis Vegne. Vi vide jo alle sammen, hvad der er sket i Dag, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) ligesom paa Forhaand desavouerede det ærede Medlem fra Sakskebøbing, som den Gang var Ordfører. Nu er han, om jeg saa maa sige, udjaget af Paradiset, hvis man overhovedet vil kalde det radikale Parti for et Paradis; jeg har snarere opfattet det som Skærilsdøb, hvorigennem man lutredes til at indtræde i Socialdemokratiet. Men for saa vidt man stadig væk vedkender sig, at den Mand, som da fremtraadte som Ordfører for Partiet, repræsenterede Partiets Anskuelse, kan man umuligt komme udenom de $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr., navnlig ikke paa den Maade, som blev forsøgt af det ærede Medlem fra Langeland, der sagde, at Partiets Ordfører havde foreslaaet saa mange Toldnedsættelser, at naar de rigtigt vare gennemførte, var der kommet en umaadelig stor Indførsel, saa at der trods den lave Told var kommet mange flere Indtægter, end man kunde beregne, og det vilde have vist sig, at de $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr.'s Nedgang havde forvandlet sig til en langt mindre Nedgang. Det lyder udmærket, hvis der ikke var en nederdrægtig forbandet Omstændighed ved det, nemlig at Ordføreren for det radikale Parti fortrinsvis foreslog ikke Toldnedsættelser, men Toldophævelser. Jeg har nok hørt Folk paastaa, at naar man faar lav Told, stiger Indførselen, saa at der kommer større Toldindtægter, men jeg har ikke hørt Folk paastaa, at naar man ophæver Told paa en Vare, kommer der større Toldindtægter, og han foreslog at ophæve Tolden paa Blyanter, Rødkridt, Penne, alle Papirer og Farvepositioner, som betyde noget, Cikorieodder, mineralske Vand, Vildt, Fjer og Dun, Frugter, Humle, støbte Rør, Stangjern — det er alt sammen noget, som forslaar noget —, Olie med Undtagelse af Benzol, som af Regeringen var foreslaaet toldfri, Ost, Ris, Sago og Talg. Alle de Varer kunde ved Gud ikke indbringe Toldindtægter, efter at de vare blevne toldfri.

Jeg tror, at man skal lade de $5\frac{3}{4}$ eller $5\frac{4}{5}$ Mill. Kr. staa, navnlig af een Grund, nemlig denne, at det ikke nytter noget, at